

ΜΗΧΑΛΙΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου λαμβάνουσι τὰ ἑξῆς βιβλία :

Α'. Ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης τὸν Γ' τόμον ἢ τὸν Δ' ἢ τὸν ΣΤ' *) κατ' ἐκλογὴν ἀξίας ἑκάστων	φρ. 5,50
Β'. Ποιήματα Σουρῆ Α' καὶ Β' Τόμ. »	5,00
Γ'. Τὰς μέχρι τοῦδε Ἐπιφυλλίδας τοῦ Λυκογιάννη	» 5,00
Δ'. Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Μη Χάνεσαι (ἔξηνητημένον σχεδὸν) τοῦ 1883	» 2,00
Ε'. Τορπίλλαι , κωμῳδία	» 2,00
ΣΤ'. Λουθάργου Λόγοι , περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ	» 5,00
Τὸ ὅλον βιβλία φρ.	24,50

(*) Ἴδου τὰ περιεχόμενα ἑκάστου Τόμου :

ΤΟΥ Γ'. 1) Ἄγγελος μεσονυκτίου, δράμα εἰς πράξεις ἕξ. 2) Ἰωάννα Γρέυ, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 3) Ποιμενίς τῶν Ἀλπεων, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 4) Εἶναι Τρελλή, δράμα εἰς πράξεις δύο. Κωνοῦς Μανδύας, κωμῳδία, εἰς πράξιν μίαν.

ΤΟΥ Δ'. 1) Γάμοι τοῦ Ἀττίλα, δράμα εἰς πράξεις τέσσαρας. 2) Φίλιππος ὁ Β', δράμα εἰς πράξεις πέντε. 3) Γάσπαρος ὁ Ἀδελικός, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 4) Δάφνη, δράμα εἰς πράξεις τέσσαρας. — Δέησις ναυαγοῦ, δράμα εἰς πράξεις πέντε.

ΤΟΥ ΣΤ'. 1) Σωσάννα Ἰμπερτ, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 2) Γέρω-Δεκανεὺς, δράμα εἰς πράξεις πέντε. 3) Τὸ ἑνσαρκιον Ἀγαλμα, δράμα εἰς πράξεις ἕξ. 4) Δαλιδά, δράμα εἰς πράξεις τρεῖς. 5) Ἰωάννα δακρύων καὶ γελώτων, δράμα εἰς πράξεις τέσσαρας. 6) Περιπέτεια ἐφημεριδογράφου, κωμῳδία εἰς πράξιν μίαν.

Η ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΤΟΥ ΜΗΤΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ ἐκδοθεῖσαν «Καλλιγρικὸν Μητροπολίτου Θεσσαλονικῆς ποιμαντορικῆν

ἐπιστολὴν ἐπὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας». Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐμπνευμένη ὑπὸ τοῦ εὐαγγελικοῦ : Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι βάρεις εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε.» Ἀπὸ ταιούτου πνεύματος ἀγῶνος εὐαγγελικοῦ ὀρωμένη ἡ Ποιμαντορικὴ τοῦ Θεσσαλονικῆ ἀποκαλύπτει εἰς τοὺς ὑποκειμένους τῷ Μητροπολιτικῷ θρόνῳ χριστιανούς τὰς κανονοστοιχίας τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν προπαγανδῶν, αἵτινες ἐπλημύρισαν τὴν Μακεδονίαν, τῶν παπιστῶν, τῶν οὐνιτῶν, τῶν προτεσταντῶν καὶ τῶν σχισματικῶν Βουλγάρων. Ἡ Μακεδονία βράζει. Ἐπιρροαὶ ἐθνοθρησκευταὶ σταυροῦνται καὶ διασταυροῦνται ἐν αὐτῇ. Μνηστῆρες πολλοὶ συμποσιάζουσι καθὼς ἄλλοτε ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Ὀδυσσεῶς. Ἡ δὲ Πηνελόπη—Μακεδονία χαλᾷ τὸ πρῶτ' ὅτι ὑφαίνει τὴν νύκτα. Ὁ τόπος ἦτο καὶ ἔσται τόπος ἐλληνικὸς καὶ ὀρθόδοξος. Ἡ θρησκεία δὲν ἐμβολιάζεται ὅπως ἡ δαμαλὶς ἢ ὅπως ἡ νεραντζιά. Ἡ λεμονέα μένει πάντοτε ἡ αὐτὴ τὸν αὐτὸν παράγουσα καρπὸν, ὅσας δὴποτε ἐντομάς καὶ ἄν τῆς κάμης. Ἄν κινῶρθωσεν νὰ κάμη προτεσταντικούς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ὁ κύριος Καλαποθῆκης μετὰ τὸ κήρυγμά του, θὰ κατορθώσῃ καὶ αἱ προπαγάνδαι νὰ σθέσωσι τὰ ἀνεξίτηλα χρώματα τῆς μακεδονικῆς φυσιογνωμίας, χρώματα ὀρθοδοξίας καὶ ἐλληνισμοῦ.

Ἄλλ' ὁ ἀγὼν ἐν Μακεδονίᾳ δὲν εἶνε μόνον θρησκευτικός· ὁ ἀγὼν εἶνε ἐθνολογικός· εἶνε ἀκόμη κατακτητικός· εἶνε ἀγὼν ἐπιβουλῶν, ἀρπαγῆς, διαφθορᾶς συνειδήσεων, μισθώσεως χαρακτήρων. Εἶνε διωγμὸς νέος ἐναντίον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ «γρηγορεῖτε» τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπερ ἀναγράφει ἐν τῇ Ποιμαντορικῇ τοῦ ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονικῆς, εἶνε τὸ σύνθημα τῆς ἐφόδου τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν θρησκευμάτων κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς θρησκείας μας. Ἡ βαρυτέρα ἁμαρτία, ἣν θὰ φέρωμεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου μας ἅπαντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, κυβερνῶντες καὶ κυβερνώμενοι, προϊστάμενοι καὶ ὑφιστάμενοι, εἶνε ἡ πλάνη, ἣν ὄχι τόσον ἐξ ἀγνοίας, ὅσον ἐξ ἐγωισμοῦ καὶ ἐξ ὀρέξεων ἡσυχίας καὶ ὑπνου, ὡς συγνήν ὅστις μορφίνης λαμβάνομεν ἀπὸ δεκαετηρίδων ἡδῆ, ὅτι οἱ διωγ-

ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀργυρόπουλος ἀπήγγειλε σύντομον λογιόδιον, ἐν ᾧ ἐδικαιολόγηε τὴν ὑπὸ τοῦ Παρνασσοῦ υἱοθέτησιν τῆς φυτοκομικῆς ἐκθέσεως, εὐελπιζόμενος ὅτι τὸ πρῶτον τοῦτο βήμα θὰ εἶνε ἐπ' ἀγαθῆ τῆς ἀνθοκομίας, «ἥτις καθ' ἑαυτὴν οὕσα φιλόκαλος ἀρετὴ, συντείνει καὶ εἰς τὸν ἐξευγενισμόν τῶν ψυχῶν.»

Μεθ' οὗ οἱ ὀλίγοι παρευρισκόμενοι ἐτράπησαν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀνθῶν καὶ ἡ μουσικὴ ἐτέλει τὸ καθήκον της.

Τὸ ἐντὸς τῆς αἰθούσης τμήμα τῆς ἐκθέσεως ἦτο σήμερον τελειότερον κρητητισμένον· αἱ πλουσιώταται καὶ μεγάλαι καὶ μετὰ ποιητικῆς φιλοκαλίας συντεθειμέναι ἀνθοδέσμαι εἶνε τὸ ἐντρυφήματα τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ τὰ πάντα ἐκεῖ εἶνε ρυθμικώτατα διατεταγμένα· κατὰ ῥόδα εἶνε θαυμασία· καὶ τί σχήματα ποῦ ἔχουν τὰ μπουκέτα· ἀλλὰ ἐξέρχονται κυκλοτερῆ ἀπὸ κἀνιστρα, ἀλλὰ σχηματίζουσιν ἀνωθεν ὠραίας καμπύλας καὶ σταυρούς καὶ στεφάνια· ἀλλὰ ἔχουσι σχήμα χαριστάτου ἀνοικτοῦ ἀλεξήλιου. Ἐν ἐκ τῶν συμπλεγμάτων τῆς ἐκθέσεως, ἐν τῷ μέσῳ, ἀπαρτίζεται ὄχι πλέον ἀπὸ ἀνθίνην ποίησιν, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πεζὰ ἀγκιναροκούκια, μελιτζάναις, ραπανάκια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εὐμεγεθῆ ὄλα καὶ ἐκλεκτά· ὕστερον ἔρχονται οἱ καρποὶ, κεράσια, φράουλες, λεμόνια, προσερχόμενα ἐκ Πατρῶν· ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τὸ σύνολον παρουσιάζει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὴν ἀρμονικωτέραν ποίησιν.

Ἐν γένει ἐθριάμβευσεν ἡ φιλοκαλία, ἀλλὰ λείπει ὁ πλοῦτος.

Παρὰ τὰ δικαιοδωνισθέντα ὑπὸ τῆς συναδέλφου «Ἐφημερίδος» ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας τοῦτο τοῦλάχιστον θὰ ἔχη τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι θὰ παύσῃ

ὁ διωγμὸς τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων, ἰδοὺ τί ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ βυζαντινῇ «Ἀύγῃ» :

«Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Βαλτακίου, αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Ἀλεξάνδρου ἐξακολουθοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγριότητος τὸν βρόδον αὐτῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων διωγμῶν. Οὕτως, ἐνῶς ἄφ' ἐνός ὁ πρίγκιψ τοῦ Βάττεμπεργ ἠπάξτετο περιπαθῶς ἐν Ἀθήναις τὸν «σεπτὸν αὐτοῦ ἀδελφόν» βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ἄφ' ἐτέρου αἱ ἀρχαὶ τοῦ πρώτου ἐμαίνοντο ἐν τῇ ἀδυσσικήτῳ καταδιώξει τῶν ὑπηκόων τοῦ τελευταίου ἐν Βουλγαρίᾳ. Πᾶσαι αἱ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος δοθεῖσαι τῷ κ. Ραγκάβη καὶ διατυμπανισθεῖσαι *urbietorbi* ὑποσχέσεις περὶ παύσεως τοῦ σκυθικοῦ τούτου διωγμοῦ ἐξηλέγχθησαν ἐκ τῶν πραγμάτων φροῦδαί καὶ ἀπατηλαί. Μόνου τοῦ ἑλληνικοῦ παρθεναγωγείου Καθάρνης ἐφείσθησαν οἱ Βούλγαροι· ἡ αὐτοῦ σχολὴ τῶν ἀρρένων μένει κεκλεισμένη· ἡ ἐκκλησία Βαλτακίου κατέχευται ἔτι ὑπὸ τῶν Βαυλγάρων· αἱ θήραι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς τελευταίας ταύτης πόλεως ἐρημητικῶς εἰσιν ἐπίσης κεκλεισμέναι· ὁ τσαῦτα παρὰ τῶν Βαυλγάρων παθῶν ἑλλην ἱερεὺς, φόβῳ κατεχόμενος, κατέφυγεν εἰς Βάρνην καὶ, ἐφ' ὅσον ὁ κατὰ τῶν ἑλλήνων διωγμὸς ἐξακολουθεῖ, οὐδὲν ἐννοεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ παρὰ τῷ ποιμνίῳ του, ὅπερ στερεῖται ἐντελῶς πνευματικοῦ ποιμένος, οὕτω δὲ ἀποθιωσάσης προχθὲς ἔτι ἐν Καθάρνῃ ὀρθοδόξου τινος κόρης, ὁ νεκρὸς αὐτῆς ἐπὶ πολὺ ἔμμενεν ἄταφος, μόλις δὲ μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν προσήλθεν ἐκ Βάρνης ἱερεὺς ἵνα τελέσῃ τὴν νενομισμένην ἱεροτελεσίαν.

«Ὁ ἐν Βαλτακίῳ προξενικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος συνελήφθη, ἐκακοποιήθη, ἐφυλακίσθη, ἡ ἑλληνικὴ σημαία περιῦβρίσθη καὶ ἐξηυτελίσθη, καὶ ὅμως μέχρι σήμερον οὐδέμια ἐπίσημος ἱκανοποίησις ἐδόθη τοῖς προσβληθεῖσι καὶ ὡς

«Αὐτὸς καὶ ὁ σύντροφός του ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς ἀμάξης καὶ ἀνεχώρησαν. Πεζὸς διηυθύνθη εἰς τὸ Βλαϊνκούρ, ὅπου ἔφθασα τὴν νύκτα, ἀφοῦ πολλὰκις ἀναγκάσθηκα νὰ ἐρωτήσω καθ' ὅδον ποῦ ἔπρεπε νὰ διευθυνθῶ γιὰ νὰ φθάσω εἰς τὸ μέρος μου.

«Τί θέλεις νὰ σοῦ εἰπῶ ἀκόμη, Γεροκάτσικά μου ;

«Ἐκτοτε ἐπαύσαν ἀπὸ τοῦ νὰ πληρώνωσι τὴν μισθοδοσίαν μου. Περιμένα τρεῖς μῆνας, τέσσαρας μῆνας, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀνεφάνη· ἀκόμη περιμένω τὰς ἑννέα μου χιλιάδας φράγκων καὶ τὴν ἐλευθερίαν μου. Καὶ ἀναμένων ἔφαγα τὰ χίλια φράγκα τοῦ θαυματοποιοῦ, ὥστε δὲν μοῦ μένει τίποτε ἄλλο παρὰ μίαν ἀνάμνησιν.

«Ὁ κύριος καὶ οἱ ἄλλοι μ' ἐλησμόνησαν ἢ βεβαίως ἀπέθανον. Ἄρκει, ἕκαστος πρέπει νὰ στήσῃ τὸ στρατόπεδόν του. Ὅσον δι' ἐμὲ, εἶνε καιρὸς νὰ κάμω τὸ μεγάλο μου πείσιμον. Νὰ κύταξαι εἰς τὰ θυλάκιά μου θὰ εὑρῆς τρία πεντόφραγκα. Νὰ τί μοῦ μένει ἀπὸ τὴν περιουσίαν μου, μετὰ τὸ ὅποιον ἀρκεῖ νὰ πληρωθῇ ὁ νεκροθάπτης, ὅστις θ' ἀνοιξῇ τὴν τρύπαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας μέλλω νὰ σαπήσω.

«Ἦστερα ἀπὸ λίγο σκόπηθη ἀπάνω 'ς τὸ κρεβάτι καὶ ἐξηκολούθησε :

— «Εἶσαι εὐχαριστημένος μετὰ τὴν ἐξομολογήσιν μου, παπᾶ Γεροκάτσικα ; Ναι, δὲν εἶνε ἔτσι ; Δὲν σοῦ ζητῶ νὰ

— «Ἰδοῦ.

— «Δότε εἰς τὸν κύριον, εἶπεν ὁ σύντροφός μου· δι' αὐτὸν ἔκαμα τὴν συμφωνίαν.

Καὶ τὰ χίλια φράγκα ἔπασαν ἐντὸς τῆς χειρὸς μου.

— «ὦ ! πωληθεῖς εἰς τοὺς θαυματοποιούς ! ἀνεστῆναξεν ὁ Λαγγάρδ.

— «Κατὰ τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἀνελάβατε, ὑπέλαβεν ὁ σύντροφός μου, πρέπει ν' ἀναχωρήσητε ἀπὸ τὰ σήμερα, νὰ μεταβῆτε καὶ τὸν ἐκμεταλλευθῆτε εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν.

— «Εἶναι τὸ συμφέρον μας, ἀπήντησεν ὁ ἄνθρωπος.

— «Καὶ δὲν θὰ ἐπανέλθητε εἰς τὴν ἀνατολικὴν Γαλλίαν ἢ μετὰ τινα ἔτη.

— «Τοιαύτη εἶναι ἡ συμφωνία μας.

«Τότε τὸ παιδί ἀπὸ τὴν ἀμαξίαν τὸ πήρανε οἱ θαυματοποιοί, καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν ἀπεμακρύνοντο γλίγορα γλίγορα.

«Ὁ ἀρχηγὸς τὸν ὅποιον εἶχαμε ἀφήσει μακρότερα, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ φανῇ εἰς τοὺς θαυματοποιούς, μᾶς ἐπλησίασε.

— «Θὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὸ Βλαϊνκούρ, μοι εἶπεν· ἐλαβες πορὶ ὀλίγου χίλια φράγκα· πρέπει νὰ περιμένῃς γιὰ νὰ σοῦ δοθῇ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑποσχεθείσης ποσότητος. Καλὸ ταξίδι. Μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας θὰ μ' ἐπανιδῆτε.

ἐκ τούτου ὁ ἐν λόγῳ πράκτωρ καταφυγὼν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν του εἰς Βάρνην ἐξακολουθεῖ διαμένων αὐτόθι, μακρὰν τῆς θέσεώς του καὶ ἀρνούμενος νὰ ἐπανακάμῃ εἰς Βαλτακίον ἵνα μὴ γίνῃ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸ ἀντικείμενον νέων προσβλῶν κατὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

«Τί δὲ ἐπὶ πᾶσι τούτοις πράττει ὁ ἐν Σόφια διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Κλέων Ραγκάβης ; Ὅπόταν ἀναπαυθῇ ἐκ τῶν παγοδρομιῶν, εἰς ἃς τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ χρόνου αὐτοῦ καταναλίτκει, φροντίζει νὰ ἐπισκερθῇ τοὺς Βαυλγάρους ὑπουργοὺς, λαμβάνει παρ' αὐτῶν παχυλὰς ὑποσχέσεις, *ξεπλύνει μετ'* αὐτῶν τὰ ροῦτὰ του—κατὰ τὴν ἐκφρασίαν τοῦ ἐν Σόφια ἀνταποκριτοῦ ἐπιχωρίου τινος ὀργάνου—ἐγκαταλείπει αὐτοὺς μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἐπέτυχεν ἱκανοποίησιν καὶ καθυδεῖ εἰτα τὸν νήδυμον, ἀμεριμνῶν πλέον εἰ αἱ ἐπισήμως δοθεῖσαι αὐτῷ ὑποσχέσεις ἐξετέλεσθησαν ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν. Οἱ ἐν Βάρνη καὶ Καθάρνῃ καὶ Βαλτακίῳ Ἑλληνας ὑπήκοοι σφόδρα εἰσιν ἐξηρησιμένοι κατὰ τῆς ἀδρανείας τοῦ κ. Ραγκάβη, ὡς διαβεβαίωσεν ἡμᾶς ὁ ἡμέτερος ἐκ Βάρνης ἀνταποκριτής, ὅστις ἴλιαν δυσμενῶς ἐκφράζεται κατὰ τοῦ διπλωματικοῦ τούτου τῆς Ἑλλάδος ὑπαλλήλου.»

Ἡ Ἀρχαδία Τριπόλεως δημοσιεύει τὴν περὶ φορολογίας τῶν οἴνων ἀγόρευσιν τοῦ κ. Ζηνοπούλου, συνοδεύει δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ ἐξῆς προομίου :

«Ἡ σθεναρὰ φωνὴ, τοῦ εὐπαιδευτοῦ καὶ εὐφροσύντου Ἐδρυτάνοιο Βουλευτοῦ κ. Γ. Ζηνοπούλου ἡ ἀντιλήσασα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν τελευταίαν Σύνοδον, ἦτο ἐπόμενον νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς ἡμετέρας οἰνοφόρου ἐπαρχίας. Ὁ κ. Ζηνοπούλος, κάτοχος παιδείας, καὶ πείρας τοῦ κόσμου, γνώστης πασῶν

τῶν λεπτομερειῶν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν οἴνων ζητήματος, διὰ μακρᾶς αὐτοῦ ἀγορεύσεως ἠλεγξεν ὡς δημοτικόν, ἀδίκον καὶ ὅλως ἀσύμφορον τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Καλλιγὰ ὑποβληθέν τότε εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον. Εὐγνωμονοῦντες πρὸς τὸν δεινὸν ἀγορητὴν καταχωρίζομεν κατωτέρω ὀλόκληρον τὸν λόγον τοῦ κ. Ζηνοπούλου ὅπως γνωρίσωσιν οἱ συμπολίται ἡμῶν τοὺς ὑπερμαχίσαντας τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ ἰδίᾳ τῶν τῆς ἰδιαιτέρως ἡμῶν πατρίδος.»

Σιῶν εἰς τὰ πλησίον ὄρη, καθὰ μᾶς γράφουσιν ἐκ Πύργου. Τὸ ψῆφος δριμύτατον· καὶ οἱ κτηματῖαι κατελήφθησαν ὑπὸ φόβου.

Μετὰ λύπης καὶ ἡμεῖς πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ κ. Ἀναστάσιος Γεννάδιος παραιτεῖται τῆς ἰδέας τοῦ νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν ὡς ὑποψήφιός ἐν Ἀγυῖξ, ἐὰν γίνῃ ἐπαναληπτικὴ ἐκλογή. Πλείοτερα ἄλλοτε.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΡΟΑΝΑΚΡΟΥΣΜΑΤΑ

«Ὁ πρῶτος ἦχος τῆς ἐντὸς ὀλίγου ἀρχομένης δημοτικῆς συμφωνίας μᾶς ἔρχεται ἐκ Χαλκίδος τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου τῆς νήσου Σκιάθου, κ. Γ. Δημητριάδου, ἄλλοτε ὑποψηφίου βουλευτοῦ, πρῶην δημοσιογράφου τῆς δημοκρατικῆς «Εὐβοίας» συντάκτου μετὰ τὸν κ. Φιλάρετον καὶ τώρα δικηγόρου ἐν Χαλκίδι. Εἶναι πρόγραμμα δημοτικὸν ἀρχῶν, πρὸς τὰς ὁποίας συμπαθοῦμεν ὡς τὰς μόνας δι' ὧν εἶναι ποτε δυ-

μοῦ δώσης τὴν ἀφῆσιν πῆγαινε, δὲν ἔχω ἀνάγκην τέτοια πράγματα γιὰ νὰ ξεκουμπισθῶ 'ς τὸ διάβολο.

— Ἰδοῦ, κύριε, εἶπε τελευταῖον ὁ γέρο ἐπαίτης, ὅτι μεῦ διηγῆθηκεν ὁ γέρο Γραπιέ. Πρόδηλον εἶνε, ὅτι ὁ εἰς τὸν Φροῦ ριφθεὶς ἄγνωστος εἶχε ἀνακαλύψει, ὅτι ἡ νέα γυναικὴ ἡ τρελλὴ καὶ τὸ τέκνον τῆς ἐκρατοῦντο φυλακισμένοι εἰς τὸν παλαιὸν πύργον. Μποροῦσε νὰ ἐνεργήσῃ, νὰ πληροφορήσῃ τὴν δικαιοσύνην, νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, ἀλλ' οἱ λησταὶ γλύτωσαν ἀπ' αὐτόνε ἀφοῦ ἦτο τόσον ἐπικίνδυνος. Τέλος, κύριε, πάντοτε ἐσκέφθη καὶ σκέπτομαι ἀκόμη ὅτι, ἐὰν ἡ δικαιοσύνη ἐπληροφροεῖτο γιὰ ὅσα συνέβησαν εἰς τὸν παλαιὸν πύργον, θὰ εἶχε βεβαίως 'ς τὰ χέρια τὸ νῆμα, μετὰ τὸ ὅποιον θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ σπουδαίας ἀνακαλύψεις.

Ὁ γέρο Γραπιέ ἀπέθανεν ἀπάνω 'ς τὸ κρεβάτι, σβύσθηκεν ἀμέσως, ὅπως εἶχεν εἶπει ὁ ἱατρός, σὺν καμένο φυτίλι λύχνου.

ΙΑ'

ΟΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΑΙ ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΥ

Ἰκανῶς μακρὰ σιωπῇ ἐπεκράτησεν.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἀνεπόλει εἰς τὴν μνήμην του τὰ παράδοξα καὶ τρομερὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἤκουσε.

Διὰ τῆς θελήσεώς του κατώρθου νὰ συγκατῇ ἑαυτὸν καὶ νὰ μὴ δώσῃ λαβὴν δι' ἐξωτερικῶν ἐπιδείξεων, ὅπως μαντεύσωσιν ὅτι συνέβαιναν ἐν ἑαυτῷ.

— Γέρο Μονὸ, εἶπεν, ἔχω ἀκόμη μερικάς ἐρωτήσεις νὰ σὰς ἀπευθύνω.

— Ἐὰν δύναμαι, εἶπε, θὰ σὰς ἀποκριθῶ.

— Ὅταν βγένητε εἰς περιοδείαν, πηγαίνετε ἐνίοτε πολὺ μακρὰ ;

— Δέκα λεύγας μακρὰ καὶ κατὰ περισσώτερον.

— Μπορέσατε νὰ μάθητε ἂν αὐτοὶ ποῦ ἀγόρασαν τὸ παιδί οἱ θαυματοποιοὶ ἐφάνησαν ποτέ εἰς τὰ Βόσγια !

— Μάλιστα, κύριε, ἐπανῆλθον εἰς τὴν χώραν μας μετὰ τινα ἔτη.

— Μὰζὺ μετὰ τὸ παιδί ;

— Μὰζὺ μετὰ τὸ παιδί, κύριε, ἢ μάλλον μὰζὺ μετὰ τὸν νέον, διότι τὸ παιδί ἐμεγάλωσε. Δύναμαι μάλιστα νὰ σὰς πῶ, ὅτι συνήθροισαν ἀρκετὰ καλὴν περιουσίαν μετὰ τὸν ἀγρίων τῶν, τὸν ὅποιον ἐξέθεσαν εἰς τὸ δημόσιον τῆς ἑορταῖς καὶ ὅταν ἦτο ἀγορά.

— Τὸν εἶδετε σεῖς ; ἠρώτησε ζωηρῶς ὁ κ. Λαγγάρδ.

— Ὅχι, κύριε· ἀλλ' εἰς Ρεμπερόν, εἰς Γεραδμὲρ, εἰς Ἐπινὰλ καὶ καθεὶ ἄλλην πόλιν τῆς ἀνατολικῆς Γαλλίας, θὰ εὑρῆτε ἀνθρώπους εὐκόλως, οἵτινες τὸν ἔχουν ἔδη.

— Τὸ δυστυχὲς παιδίον !

— Μπορεῖτε πραγματικῶς νὰ τὸ ὀνομάζετε δυστυχῆς.

νατή ή δημοτική αναγέννησις. 'Ο κ. Δημητριάδης είναι εκ των θερμουργοτέρων νέων, των ειλικρινεστέρων χαρακτήρων και των άγνωστέρων πολιτευομένων. 'Η Σκιαθός βεβαίως θα είναι εύτυχής, εμπιστευομένη εις χείρας του την έσωτερικήν της διοίκησιν. Το πρόγραμμά του κρίνομεν καλόν να άντηχήση εις εύρυτέρους όρίζοντας παρά τους μαγικούς της μικράς νήσου του. Διά τούτο μέγα μέρος αυτού φιλοξενούμεν εν τῷ «Μη Χάνεσαι» :

I

'Ανάγκη να κατανοήσωμεν, πεισθώμεν, ότι βαινομεν επί σκολιάς όδοϋ άγούσης εις κοινωνικόν και πολιτικόν βάρκαθρον. Καί ό κίνδυνος έγγύτατος, διότι ή άτασθαλία των Κυβερνήσεων προστατευομένων υπό διοικητικής και πολιτικής συγκεντρώσεως, τέκνου του δεσποτισμού, ούδένα έχουσιν έπόπτην ούδένα τιμωρόν.

'Ος έχουσι τά της Πολιτείας μας νύν, ή κυριαρχία του λαού ούδεμίαν έχει άξίαν, άλλ' ό δήμαρχος συνεταριζόμενος τῷ βουλευτῇ ύπακούοντι τῇ Κυβερνήσει ή δωροδοκούμενυ άπ' αὐτῆς, έφ' ης ή Βασιλεία άνευθύνως έπιδρά ως πλειστον, ίδου οι μόνοι οϋτινες άποτελοϋσι την κυρίαρχον δύναμιν και διευθύνουσι τό "Εθνος. 'Ο λαός εν τῷ συγκεντρωτῷ τούτῳ συστήματι ούδεμίαν έχει άξίαν, διότι ό πολίτης είναι λέξει μόνον τοιοϋτος, πράγματι δέ δούλος. Δέν έχει αυτοβουλίαν, συνείδησις να περιμένη τά πάντα άπό τά όργανα της Διοικήσεως έξαρτωμένης εκ της άλύσου, ήν περιεγράφωμεν. Τοιοτοτρόπως δέ εκμηδενίζονται οι ύποτασόμενοι, έλαττωται μεταξύ αὐτῶν τό δημοτικόν πνεϋμα, έμποδίζεται ή ανάπτυξις των δυνάμεων του "Εθνους και έπέρχεται δυσπραγία του λαού, διότι σμήνη υπαλλήλων παντοδαπών, κηρήνων, εκμυζώσι πᾶσαν ύλικήν και ήθικήν

ικμάδα, άποκτωμένην διά του αίματος και των ιδρώτων του λαού. Καί ταϋτα πάντα, διότι ό δήμαρχος είναι άνεξέλεγκτος, δυνάμενος ως εκ του οργανισμού να πράξη τό κακόν άτιμωρήτως, του δήμου έξαρτωμένου καθ' ολοκληρίαν εκ της Διοικήσεως: διότι ή άποκτισις του βουλευτικού αξιώματος έχει εις τό βάθος του τό δέλεαρ των άτομικών συμφερόντων, και του ύλικου κέρδους: διά της άπεμπωλήσεως των δημοσίων, διά τούτο δέ συνεταριζόμενου του βουλευτου προς την πηγήν του ύλικου κέρδους κυβερνήσιν, εκφέρει την περι των νόμων των φόρων και των ενεργειών της Κυβερνήσεως κρίσιν του όχι σύμφωνον προς την υπό του λαού εκπραζόμενην, άλλά την φέρουσαν προς την άποκτισιν του ύλικου του κέρδους. 'Εν τοιαύτη καταστάσει, οι την Κυβέρνησιν άποτελοϋντες έξαρτωμένοι υπό τῆς άνευθύνου Βασιλείας διά της διαλύσεως, και υπό της Βουλῆς διά της άπωλείας της πλειονοψηφίας, λόγω της μή χορηγίας ρουσπετιών, και της καινοδοξίας των, θυσιάζουσι τά πάντα χάριν της έξουσίας, πηγῆς της ισχύος και ύλικῆς ευημερίας των. 'Εν τοιοϋτῳ δέ εθνει, ούδεμία σταθερά άρχή έδραιούται εις ούδεμίαν κεφαλήν, και δέν γίνεται άλλη σκέψις ή μόνον περι των μέσων, δι' ὧν δύναται ν' άποκτιθῇ ή έξουσία, ήτις είναι τό πᾶν εν τῷ Κράτει, όπου λόγῳ του άνευθύνου οι νόμοι ούδεμίαν έχουσι σημασίαν, καθ' ὅσον ή ισχύς των είναι φαινομενική.

Και οι διευθύνοντες και οι ύποτασόμενοι γεννῶνται τότε μικροί τον νοϋν, την καρδίαν, την ψυχῆν άσπάλακες.

'Ιδου διατί ανακυκλῶνται οι Κυβερνητικῶ κύκλοι και ταράσσονται οι των εκτός της έξουσίας επί τῇ προσεγγίσει των δημοτικῶν έκλογῶν και προσέρχονται πάντα τά σκεϋή ταϋτα της διαφθοράς προς τον λαόν, σφιγγοντες την χεῖρα του, ριπτοντες χρῆμα και ύποσχέσεις, επιτρέποντες πᾶν

- Δέν ύπόπτευσαν διάλου εις τό Βλαινκούρ τί συνέβη εις τον πύργον ;
- Τίποτε δέν μπόρεσαν να μάθουνε, ένεκα των προφυλακτικῶν μέτρων, άτινα ειχαν λάθει οι άθλιοι.
- Μπορεῖτε να μοι δώσητε πληροφορίας τινάς περι της δυστυχούς τρελλῆς;
- Καμμίαν, κύριε καθως σας ειπα, ό γέρο Γραππιέ αὐτός ποτε δέν μπόρεσε να μάθῃ τί απέγεινεν.
- 'Ας έλθωμεν. . . εις τον άγριον. Οι θαυματοποιοι εύρίσκονται πάντοτε εις την ανατολικήν Γαλλίαν ;
- Πολύ πρό του πολέμου ειχον άναχωρήσει από την χώραν.
- 'Α ! . . . 'Αλλ' άδιάφορον, θα τους εύρω.
- Δέν εἶνε άδύνατον' εν τούτοις πρέπει να σας ειπω ότι δέν έξασκουσι πλέον τό επάγγελμά των. Πλουτίσαντες βεβαίως θα πούλησαν τό παράπηγμά των.
- Θα παρακολουθήσω τά ίχνη του διαδόχου των.
- Διά να άνεύρητε τον άγριον, κύριε ;
- Βεβαίως.
- Τότε άνωφελές να τρέχητε κατόπιν των θαυματοποιῶν.
- Τί έννοεῖτε ;
- Μιά μέρα έφυγεν από τους συντρόφους οι όποιοι τον ειχαν αγοράσει.

- Και δέν ηξέυρουν πλέον τί έγεινεν ; έπεφώνησεν ό κ. Λαγγάρδ.
- Περιμένετε, κύριε, περιμένετε. "Οταν ό άγριος έφυγεν, οι θαυματοποιοι έπεσκέπτοντο τάς εν Βοσγίους πόλεις μας. Μίαν ήμέραν λοιπόν φάνηκε μέσα στο δάσος του Μαρέιλ.
- Του Μαρέιλ ;
- Τί ; Δέν τό ξεύρετε ;
- Πως να τό ξεύρω ;
- 'Ο 'Ιάκωβος Γρανδέν θα μπόρουσε να σας διηγηθῇ πολύ καλλίτερα από μένα την ιστορίαν του άγρίου του δάσους του Μαρέιλ. 'Αλλ' επειδή ό 'Ιάκωβος δέν σας όμιλησε περι αὐτου, εγώ θα σας ειπω ότι ξεύρω.
- Και ό γεροπαίτης διηγήθη εις τον κ. Λαγγαρδ μέρος των γνωστῶν ημῖν γεγονότων.
- Θα σας διηγηθῶσιν εις την έπαρχίαν πράγματα άπίστευτα περι του άγρίου του φαίου Λόφου, έξηκολούθησε, θα σας ειπουν ότι έγεννήθη εις τό Βουλβάν και είναι υιός ξυλοτόμου, ότι μίαν ήμέραν, οτε ήτο δύο ετών τον άρπαξε μία λύκαινα, ήτις ήθελε να τον δώσῃ να τον φάνε τά λυκόπουλά της, και ότι επειδή ή λύκαινα δέν ήυρε εις την φωλιά τά μικρά της, τά όποια κατά την άπουσίαν της άρπαξαν κυνηγοί, άγάπησε τό παιδι και τό άνέθρεψεν. 'Αλλ' αὐτή όλη ή διήγησις είναι παραμύθια και τίποτε άλλο.
- 'Ο άγριος του δάσους του Μαρέιλ είναι εκείνος, όστις παιδι ζούσε εις άγρίαν κατάστασιν μαζί με την κατσίκα

έγκλημα, όπως έξαχειώσωσι τον Λαόν, και στήσωσι τον θρόνον των επ' αὐτου ύποδουλοϋντες αὐτόν.

'Αλλ' ούκ έστι σωτηρία ;
'Υπάρχει, άλλά ζητητέον αὐτην κάτωθεν. Καί εύρηται εις την επανάστασιν της ψήφου του λαού *όρθογροϋντος* κητά της κακούθους ταύτης συγκεντρώσεως των άρχων.

'Η 3η 'Ιουλίου εἶνε ή ήμέρα, ήτις κανονίζει την πρόδον, ή την δουλικήν έμμονήν εις τά μέχρι τούδε τελούμενα.

II

Συνέλθωμεν πάντες οι εκλογεις εις τάς τοπικας περιφερειας και απαιτήσωμεν παρ' εκεινων, οτινες ζητοϋσι ν' αναγορεύσωμεν αὐτους δημοτικους άρχοντας, να ύποσχεθῶσι δημοσία, να ύποστηρίξωσι, ν' απαιτήσωσι παρὰ των αντιπροσώπων του εθνους την πραγματοποίησιν της πολιτικῆς και δημοτικῆς άποκεντρώσεως, και επειδή δύσκολο; ή άπόκτισις άμφοτέρων, απαιτήσωμεν μέρος τούτων,

την δημοτικῆν άποκέντρωσιν.

'Ο άνθρωπος έχει σχέσεις ή ύποχρεώσεις προς τους εμαίους του και προς εαυτόν: εἶνε δέ ανάγκη διά να ύπαρξη κοινωνία, καθόσον άφορᾷ τάς σχέσεις προς τους άλλους να ύποστη ύποχωρήσεις, κανονιζόμενες άμοιβαίως: ό σεβασμός δέ του ανθρώπου προς τας ύποχωρήσεις καθίστησιν αὐτόν υπήκουον προς αὐτάς. 'Αλλ' όσον άφορᾷ τάς σχέσεις προς τον εαυτόν του εἶνε κύριος και έλευθερος, και διά τούτο ή κοινωνία τότε έχει τό δικαίωμα να επέμβῃ εις τάς πράξεις του, όσάκις εκ τούτων βλάπτεται αὐτη, ή όσάκις χάριν σκοπού κοινωνικῷ έχει ανάγκην να επικαλεσθῇ την σύμπραξιν και βοήθειάν του. Πανομοιότατη εἶνε ή σχέσις του δήμου προς εαυτόν και προς τους λοιπούς δήμους, τους άποτελοϋντας τό σύνολον του εθνους: καθ' ὅσον μὲν

άφορᾷ συμφέρον γενικόν δέον να ύποτάσσεται τῷ κράτει, όσον δέ άφορᾷ τά δημοτικά συμφερόντά του πρέπει να ήνε άνεξάρτητος. 'Η κιδεμονια ήν ένασκει τό κράτος υπό τό συγκεντρωτικόν σύστημα, ως εν τῷ ήμετέρῳ εθνει, δέν έχει λόγον δικαιολογικόν.

Νά φροντίξῃ λοιπόν ό δήμος μόνος τ.υ περι της συντηρήσεως του, της συντηρήσεως της περιουσίας του, της στοιχειώδους εκπαιδεύσεως του, του ποιου του δημοδιδασκάλου του και του ιερέως του, της ασφαλείας του, της περιθάλψεως των δυστυχῶν του, της κατασκευῆς των δημοτικῶν έργων του, των δημοτικῶν του φόρων, και της αύξήσεως ή έλαττώσεως του προϋπολογισμου του, και να μετέχῃ εκαστος δημότης της διοικήσεως του δήμου του διευθύνων εκ περιτροπῆς: τάς διαφόρους δημοτικας ύπηρεσίας, ή ζητῶν λόγον των πεπραγμένων παρὰ των διευθυνόντων. Τότε μόνον ό δημότης εἶνε πολίτης. Τότε κατά τον Τοκεβίλ, μελετήσαντα τον 'Αμερικανικόν δήμον, εκαστος πολίτης συντρέχων εις την διεύθυνσιν του δήμου του ένδιαφέρεται, άρέσκειται και άφοσιούται προς αὐτόν, έξασκει τάς περι τό κυβερνᾶν την κοινωνίαν δυνάμεις του, έξοικειούται με τους τύπους, ών άνευ ή έλευθερία άδύνατος, εμβαθύνει εις τό πνεϋμά των, συνειθίζει εις την εύεξίαν, κατανοεί την άρμονίαν των κοινωνικῶν δυνάμεων, συνάγει επί τέλους και άποταμεινεί εις τον νοϋν του ιδέας καθαρὰς και πρακτικατάτας περι της φύσεως των καθηκόντων του προς την Πολιτείαν και της εκτάσεως των δικαιωμάτων του.

Δέν ύποτάσσεται τότε εις τον δήμαρχον, άλλ' εκλέγει τον βουλευτήν του τίμιον, ανεξάρτητον, μορφωθέντα εν τῷ δήμῳ του, όστις εισερχόμενος εις τό Βουλευτήριον διορθοῖ τά κακῶς κείμενα, ύποστηρίζει την τιμίαν και 'Εθνικήν Κυβέρνησιν, καταδιώκει την έγκληματούσαν, και εισάγει την διοικητικὴν και πολιτικὴν άποκέντρωσιν. Καί διδά-

- του περιβολίου του πύργου του Βλαινκούρ: είναι ό δυστυχής, τον όποιον έπειτα οι θαυματοποιοι έξέθετον εις τό δημόσιον ως ένα περιεργον ζῶων ή φαινόμενον.
- 'Ο κ. Λαγγάρδ έστῆριξεν ισχυρώς την χεῖρα επί της καρδιάς του, ως να ήθελε να καταστειλῃ τους παλμούς της.
- Τώρα, κύριε, προσέθεσεν ό Γεροκάτσικας, ό Λυκογιάννης δέν είναι πλέον εντός του δάσους του Μαρέιλ.
- Δέν εἶνε πλέον ! ειπεν ό Λαγγάρδ, που εἶνε λοιπόν ;
- Οι χωροφύλακες τον συνέλαβον και εἶνε 'ς τῇ φυλακή.
- 'Σ τῇ φυλακῇ ! έπεφώνησεν ό κύριος Λαγγάρδ, άνορθόμενος ώστε εκινήθη υπό έλατηρίου.
- Την φορᾶν ταύτην δέν ήδυνήθη να συγκρατήσῃ εαυτόν.
- 'Σ τῇ φυλακῇ, επανέλαθε, 'ς τῇ φυλακῇ ! Καί διατί ;
- 'Ο γεροπαίτης άπεκρίθη λέγων ποια σοβαρά κατηγορία έπεθάρυνε τον Λυκογιάννην.
- 'Ο δυστυχής αὐτός δέν έπραξε τούτο ! άνέκραξεν ό ξένος: αὐτό εἶνε δυσπραγία !
- 'Ο γέρο Κάτσικας παρετήρησεν αὐτόν μετὰ νέας εκπλήξεως. "Επειτα κινῶν την κεφαλήν :
- Αὐτῇ ή δυστυχῇ 'Ιωάννα τον κατηγορήσεν, υπέλαβεν εν γραμματι προς τον γκριαίον λοχαγόν Βαιγιάν πριν ριθῇ εις τον ποταμόν.
- 'Ο κ. Λαγγάρδ, περικαλύψας διά των χειρῶν την κεφαλήν του, έπεσε βαρέως επί του θρανιδίου του, ως άνθρωπος καταπεπονημένος.

- Πόσαι δυστυχία, Θεέ μου, και πόσαι κτηνωδία ! έψιθύρισεν.
- "Εμεινεν επί πολυ άκίνητος, σιωπηλός, περιφροντις, βεβουλισμένος εις τον δαίδαλον των σκέψεών του.
- Παράδοξον πρόσωπον ! έλεγε καθ' εαυτόν ό γεροπαίτης. 'Αδύνατον να μαντεύσῃ τις τί σιέπτεται. Τί συμφέρον δύναται να έχῃ γνωρίζω, ό,τι πρό όλίγου τῷ ειπον ; Είναι άστερον, άστερον . . . "Επεθύμουν να γνωρίσω ποιος είναι. Θα τολμήσω να τον έρωτήσω' άλλά τί ώφελεί ; δέν θα μου άποκριθῇ.
- 'Ο κ. Λαγγάρδ άνήγειρε την κεφαλήν.
- Τί ώρα να είναι : ηρώτησε διά τρόπον σχεδόν ήρέμου.
- Μετ' όλίγον θα σημάνουν τέσσαρες.
- Ποϋ κείται τό νεκροταφείο του Βλαινκούρ ;
- Σάν μπαίνει στο χωριό δεξιά στον κατήφορο.
- Μπορεί να εισέλθῃ τις έλευθερώς ;
- Βεβαίως, κύριε, μιὰ σιδερένια θύρα με κάγκελα και δέν είναι ποτέ κλειδωμένη.
- Θέλω να μεταβῶ εις τό νεκροταφειον. Θα εύρω άρά γε εύκόλως τό μέρος όπου έτάφησαν τά δύο θύματα ;

('Ακολουθεῖ)

σκεται ταυτα πάντα εν τω δήμω, διότι ο δήμος καθίσταται τότε δια την ελευθεριαν και το μεγαλειον του εθνους του ο,τι τα προπαιδευτικα σχολεια δια την επιστήμην.

Η ισχύς των ελευθέρων λαών εγκειται εις τον δήμον. Δέν εύρίσκετε τάχα την σωτηριαν εκει;

Ν. Δ. Δημητριάδης

Υποψήφιος Δημαρχος Σκιάθου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεύον Χαβά

Παρίσιος, 17 Μαΐου. Είς των συντακτών του «Φιγαρώ» εσχε συνέντευξιν μετά του κ. Λεσσέψ, συνδιαλεχθείς μετ' αυτού περί του ζητήματος του Σουέζ.

Ο κ. Λεσσέψ ειπεν ότι η εταιρία της διώρυγος του Σουέζ προεΐδε πάντοτε την ανάγκην ορύξεως νέας διώρυγος, εν η περιπτώσει η υπάρχουσα δέν θα επήρκει πλέον εις τας ανάγκας του εμπορίου. Άλλά το δικαίωμα της ορύξεως νέας διώρυγος, προσέθετο, ανήκει τη εταιρία.

Λονδώνον, 17 Μαΐου. Τα «Ημερ. Νέα» πληροφορούνται ότι η Άγγλια θα εγκιταστήση φρουράν εν Πόρτ-Σαΐδ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Έκ του εν Πειραιεί εμποροραπτείου των Άχιλ. Παπ παγεωργίου αφηρέθησαν χθές από της 7—9 1/2 ώρας της εσπέρας παρ' αγνώστου εισελθόντος δι' αντίκλειδος δραχ. 400 περίπου. Επίσης εκ του αυτόθι υποδηματοποιείου του Μιχ. Παρασκευοπούλου, αφηρέθησαν την παρελθούσαν νύκτα δι' αντίκλειδος δρ. 150. Περί άμφοτέρων των κλοπών τούτων επελήθη άνακρίσεων ο ύπαστυνόμος Πειραιώς.

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ φιλολογίας παραδίδει δημοταξίτας μαθητάς μέχρι γ' γυμνασιακής 15 φρ. τον μήνα πληρωτέα μετά 5 ημέρας από της ενάρξεως εάν ευαρεστούνται να ακολουθήσωσιν, άλλως απέρχονται τοις πενσετέροις γίνεται συγκατάβασις. Όδός Άριστείδου, αριθ. 13.

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Όδός Σταδίου κάτωθεν της οικίας Λύτσια)

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Π. ΓΟΥΛΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα	ώραν 7 π. μ.	Δις Καλαμάκιον και εκ Κορίθου κατ' ευθείαν δι' Αίγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκολον, Μάραθρον, Πύλον, Κορώνην, Νησίον, Καλάμας, Γύθειον, Λεωνίδιον Σπέτσας, Ύδραν και Πειραιά.
Δευτέρα	» 6 π. μ.	Δι' Αίγιναν, λουτρα Μεθάνων Πόρον, Ύδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Άστρας, και Ναύπλιον.
Τρίτη	» 7 μ. μ.	Ακύριον, Αλιθέριον, Χαλαΐδα, Αίμυνη λουτρα Λιδιψού, Άταλάντην, Στυλίδα, Ξρατούς, Αίμυρον και Βώλον.
Τετάρτη	» 6 π. μ.	Δι' Αίγιναν, λουτρα Μεθάνων, Πόρον, Ύδραν, Σπέτσας, Χέλιον και Ναύπλιον.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Ύδραν, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Νησίον, Κορώνην, Πύλον, Μάραθρον, Κατάκολον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αίγιον, Κορίνθον, Καλαμάκιον και Πειραιά.
Παρασκευή	» 6 μ. μ.	Δια Ακύριον, Αλιθέριον, Χαλαΐδα, λουτρα Λιδιψού, Στυλίδα και Βώλον.
Σάββατον	» 6 π. μ.	Δι' Αίγιναν, λουτρα Μεθάνων, Πόρον, Ύδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον,

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Η έναρξις των θαλασσιών λουτρών Αθηνών και των εν αυτοις ευρωπαϊκών ψυχρολουσιών γενήσεται εφέτος την προσεχί Κυριακήν 8 Μαΐου και εσονται άνω κατά από της 6 π. μ. μέχρι της 11 π. μ. και από της 4 μ. μ. μέχρι της 9 μ. μ. Δι' τιμαί μισθ' όλας τας γενομένας εφέτος σπουδαιάς τελειοποιήσεις έμειναν αι αυτά, οίαι και πέρυσι, τούτέστιν

Είστηρία λουτρώνλεπτά	40
» ένδυμάτων (ποδήρης εσθλι χειρμακτρον	20
» και περισκελίσ)	1.10
» ψυχρολουσιώνδραχ.	

Τα μικρότερα των 8 ετών παιδιά πληρώνουσι το ήμισυ, τούτέστι λεπτά 20 δι' έκαστον λουτρόν, αι δε Κυρίαί, επειδή τα δωμάτια αυτών θέλουσιν είναι έστρωμένα δια τάπητος πάντοτε καθαρού και στεγνού, πληρώνουσι δι' έκαστον λουτρόν λεπτά 5 επί πλέον.